

Str. 4. Die Scholien : रिष्यति विनश्यति । क्षिणेति प्राप्नोति वर्धयति वा ।

Str. 6. सद्सस्पतिम्, vgl. ब्रह्मणस्पति Str. 4. — सनिम् = धनदाताम्, zu मेधाम् ergänzt der Scholiast लब्धुम्. Westergaard u. या (S. 15. b. Z. 13.) scheint मेधाम् (vgl. मन्त्रम् VI. 6.) als Adjectiv zu सद्सस्पतिम् zu ziehen, da er an dieser Stelle dem Verbum die Bedeutung «ire» giebt. या mit dem Acc. der Person und der Sache scheint «Jemand um Etwas angehen» zu bedeuten; vgl. VI. 10. सातिमीमहे इन्द्रं und Westergaard u. इ.

Str. 7. b. Rosen, der sowohl im *Krama*-, als im *Pada*-Texte चन zusammenschreibt, bemerkt darüber Folgendes : चन est particula enclitica, quae in negativis sentiis postponitur voci, cui pondus addere volunt : sic h. l. sine Sadasaspatis auxilio consummari nequit sacrificium विपश्चितश्चन «gnari quoque», i. e. ne gnari quidem hominis. Ita h. XXIV. 6 : non sane tuam iram वयश्चन «aves quoque», i. e. ne aves quidem obtinuerunt; h. LV. 1 : Indrae magnitudine comparari nequit मही चन «terra quoque», i. e. ne ipsa quidem terra; *Sāmav. Ārk.* II. 1. 8. (I. 2. 1. 8.) न तस्य मायया चन । रिपुरीशीत मर्तिश्चिः । «non illi praestigiis quoque (i. e. ne praestigiis quidem) inimicus homo imperaverit.» Notissimus est in seriore lingua hujus particulae usus cum pronomine interrogativo, cui indefinitam significationem tribuit, ut चिद् et अपि : h. LXXIV. 7. कश्चन idem valet, quod serius किंचन, किंचिद्, vel किमपि. Impeditus est locus h. C. 15, ubi invitis codicibus चन in duo vocabula sejungere ausus sum. — In allen angeführten Beispielen lässt sich चन füglich in च न «auch — nicht» auflösen, und nach meiner Ansicht ist auch चन in कश्चन in च न zu zerlegen : कश्चन und कश्चिद् (in den *Upanishad's* कश्च) unterschieden sich anfänglich aller Wahrscheinlichkeit nach nur darin, dass jenes in verneinenden, dieses in bejahenden Sätzen gebraucht wurde LV. 5. übersetzt Rosen अथा च न श्रद्धयति त्रिषीमते । इन्द्राय